

ESMU TIKAI SĀKUMĀ...

Krieti pārpildīts 15. maršruta autobuss, vairāki desmiti metru līdz Arhitektūras un celtniecības fakultātes ēkai, pāris stāvi liftā un divi gari gaiteņi — šis ceļš, kopš rudens gandrīz ik darbdienu arhitektūras katedrā aizved jauno pasniedzēju, institūta šigada absolventi Ingūnu Ribenu. Un ne tikai līdz galdam un krēslam pie loga, jaunā kvalitātē aizved līdz bijušajiem pasniedzējiem — Ingūna ir docenta V. Doroфеjeva asistente. (Viņa vadībā izstrādāts arī diplomprojekts — Tērvetes zirgaudzēšanas komplekss. Ja tik palapot vecus žurnālus — 18. numura «Zvaigznē» redzams šī projekta fotoattēls.)

Aizved līdz tiem, kuri tikai sāk apjaust sevi fakultātē — pirmo trīs kursu studentiem. Viņiem Ingūna pasniedz projektēšanu un zimēšanu. Un atzīstas, ka viņas pedagoģijas kartē vēl daudz baltu plankumu... Jāsaņemas, lai izteiktu kādu piezīmi vai padomu, jo vissvarīgākais, viņasprāt, studenta un pasniedzēja atiecībās — taktiskums.

Aizved līdz šaubām. Mācību laikā neizpalika pat akadēmiskais gads, pilns pārdomu — vai esmu istajā vietā, vai varu? Toties trešā kurga projekts Ingūnai bija viens no interesantākajiem grupā.

Aizved līdz sapņiem. Arhitektūra nav iedomājama bez filozofiskas noskaņas, dvēseles. Pēc tā Ingūna grib cesties vispirms.

Aizved līdz domām par māju, par dēlu un meitu. Dvīņiem jau pāri gadam, un māmiņas rūpes viņiem bezgala vajadzīgas.

Aizved līdz jauniem pienākumiem — biedri uzticējuši Ingūnai kultorga darbu. Tuvojas Jaungada balle un... Bet par vēl nepaveiktiem darbiem viņa nemil stāstīt. Kopš pagājušās nedēļas Ingūna Ribena ir otrā kurga kuratore. Tas nozīmē — jāprot un jāmeklē laiks...

Domāju, kad atkal noklūšu fakultātes garajos gaiteņos, noteikti satikšu Ingūnu. Un viņa būs atkal kādā sākumā. Ar jaunu darbu. Ar neparastu domu. Jo viņā ir tik daudz krāsu, ka nevaru neatzīt — esmu tikai sākumā uz viņu.

DINA JEFIMENKO
N. GNISJUKA foto